

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 658 - Σάββατο, 1 Οκτώβρη 2011

1,30 ΕΥΡΩ

Όχι στη
μοιρολατρία

ΣΕΛΙΔΑ 6

Το μαρτύριο
της σταγόνας

ΣΕΛΙΔΑ 3

Διαχειριστική
λογική και
άσφαιρη
αντίσταση

ΣΕΛΙΔΑ 7

Πανεπιστήμια
και καταλήψεις

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

Βροχή οι
μαθητικές
καταλήψεις

ΣΕΛΙΔΑ 16

Εργαζόμενοι ΕΘΕΛ

Να πάρουν τις
τύχες τους στα
χέρια τους

ΣΕΛΙΔΑ 9

Όχι στη μοιρολατρία

Αγώνας εξεγερτικός
επαναστατικός
με ανεξάρτητη ταξική
πολιτική οργάνωση

Ο πρόεδρος Αμπαύ Μάζεν (σ.ο. ο Μαχμούντ Αμπάς δηλαδή) επιστρέφει σήμερα και οι μάζες έχουν ετοιμαστεί να τον καλωσορίσουν με μια υποδοχή που ταιριάζει στον άνδρα που τυφώσε τη φωνή της Παλαιστίνης στο πιο σημαντικό παγκόσμιο φόρουμ, τα Ηνωμένα Εθνη». Με αυτό το διθυραμβικό τόνο καλωσορίζε τον Αμπάς, κατά την επιστροφή του από τη Νέα Υόρκη, το κύριο άρθρο της καθημερινής εφημερίδας με τη μεγαλύτερη κυκλοφορία στις παλαιστινιακές περιοχές και μίας από τις πιο πλαίσιες, της Άλ Κουντς, την περασμένη Κυριακή. Το Άλ Τζαζίρα συμπλήρωνε, ότι η δημοτικότητα του Αμπάς έχει απογειωθεί σε επίπεδα που ποτέ δεν είχε δει μέχρι σήμερα, μετά την προσφυγή για πλήρη ένταξη της Παλαιστίνης στον ΟΗΕ.

Ομως, τελικά ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, είναι πολύ άτυχος άνθρωπος. Δεν πρόλαβε καλά καλά να χαρεί το μεγάλο του «κατόρθωμα» και να γευτεί την «υποδοχή ήρωα» που του επεφύλαξαν μερικές χιλιάδες Παλαιστίνιοι στην καλοστημένη φιέστα που οργανώθηκε από την Παλαιστινιακή Αρχή (κατά τη διάρκεια της οποίας οι παλαιστινιακές δυνάμεις ασφαλείας επιδόθηκαν σε πογκρόμ συλλήψεων μελών της Χαμάς, όπως το Καττάγειλε της Παλαιστινιακού Κέντρου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) με το σιγοντάρισμα των ΜΜΕ μπροστά στο Προεδρικό Μέγαρο της Ραμάλα και οι Σιωνιστές έσπευσαν να τον προ-

■ Παλαιστινιακή προσφυγή στον ΟΗΕ

Ο «φρούσκας» πρόεδρος και η σκληρή πραγματικότητα

σγειώσουν στη σκληρή πραγματικότητα. Την περασμένη Τρίτη (μόλις δύο μέρες μετά την επιστροφή του Αμπάς στη Ραμάλα), το ισραηλινό υπουργείο Εσωτερικών ανακοίνωσε ότι μια περιφερειακή επιτροπή σχεδιασμού ενέκρινε την κατασκευή 1.100 κατοικιών στον εποικισμό Γκίλο κι ότι οι όποιες δημόσιες ενστάσεις θα πρέπει να κατατε-

θούν εντός 60 ημερών, μετά την παρέλευση των οποίων θα μπορεί να ξεκινήσει η κατασκευή!

Ο εποικισμός Γκίλο, που δημιουργήθηκε το 1973, έχει 40.000 εποίκους, βρίσκεται μέσα στη Δυτική Οχθη, στην περιοχή που οι Σιωνιστές κατέλαβαν το '67, γι' αυτό και θεωρείται παράνομος σύμφωνα αικόμα και με το «διεθνές δίκαιο» που

προσπογγίζουν οι Αμερικανοί και η ΕΕ. Οι Σιωνιστές θεωρούν τον εποικισμό «γειτονιά της ανατολικής Ιερουσαλήμ» και όχι έδαφος της Δυτικής Οχθης, οπότε θεωρούν ότι έχουν το «νόμιμο δικαίωμα» να χτίζουν απεριορίστα, γράφοντας εκεί που δεν πιάνει μελάνι όλες τις αποφάσεις του ΟΗΕ, όπως το άρθρο 49 της 4ης Συνθήκης της Γενεύης, που απαγορεύει τη μεταφορά πολιτών της κατοχικής δύναμης σε περιοχές υπό κατοχή.

Η προκλητική στάση των Σιωνιστών, σε μια περίοδο που οι Αμερικανοί και το Κουαρτέτο (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία, ΟΗΕ) προσπαθούν να αναβιώσουν το ππώμα των «ειρηνευτικών συνομιλιών», ήταν επόμενο να προκαλέσει τη δυσφορία των συμμάχων τους και πρώτα απ' όλα των Αμερικανών, που δήλωσαν «απογοητευμένοι» και «αντίθετοι» με αυτό το «ψηφιακό μέτρο». Την ίδια στιγμή, φυσικά, ο αμερικανός πρεσβευτής στο Ιερουάλ, Ντον Σαππίρο, άλλα έλεγε στο ραδιόφωνο του ισραηλινού στρατού. Ο Σαππίρο αντιτάχτηκε κατηγορηματικά στις προϋποθέσεις που έθεσε ο Αμπάς

για το πάγωμα των εποικισμών προκειμένου να ξαναρχίσουν οι συνομιλίες με το Ιερουάλ: «Ποτέ δεν το υποστηρίξαμε αυτό, σε αυτή την κυβέρνηση είτε σε οποιαδήποτε άλλη, σαν προϋπόθεση για τις συνομιλίες».

Η αλήθεια είναι ότι παρά τις λεκτικές δυσφορίες κανείς δεν πρόκειται να στριμώξει τους Σιωνιστές για να σταματήσουν τους εποικισμούς. Το μόνο που θέλουν οι Αμερικανοί είναι να μη χρεωθούν αυτοί ένα βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας, όπου από τα μέσα της βδομάδας έκανησε τη συζήτηση επί της προσφυγής της Π.Α. για πλήρη ένταξη στον ΟΗΕ. Γι' αυτό και θα τρενάρουν όσο μπορούν την έκδοση της όποιας απόφασης, προσπαθώντας να κερδίσουν την πλειοψηφία των μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας κατά της προσφυγής, χωρίς ν' αναγκαστούν να θέσουν βέτο.

Εποικισμός Γκίλο, που δημιουργήθηκε το 1973, έχει 40.000 εποίκους, βρίσκεται μέσα στη Δυτική Οχθη, στην περιοχή που οι Σιωνιστές κατέλαβαν το '67, γι' αυτό και θεωρείται παράνομος σύμφωνα αικόμα και με το «διεθνές δίκαιο» που

■ Λιβύη

Συνεχίζονται οι συγκρούσεις σε στρατιωτικό και πολιτικό επίπεδο

Απόρθητες αποδεικνύονται μέχρι στιγμής οι πόλεις Μπάνι Ουαλίν και Σύρτη, παρά τον ανελέτο βομβαρδισμό τους από τα νατοϊκά μαχητικά και τις επιθέσεις με βαρύ πυροβολικό και πεζοπόρα τμήματα από τους αντικανταφικούς.

Οι δυνάμεις των αντικαθωτικών αποσύρονται από την Μπάνι Ουαλίν προκειμένου να ενισχύσουν το μέτωπο της Σύρτης, ενώ πολλοί αποχωρούν άτακτα από την πεισματώδη αντίσταση των υποστηρικτών του Καντάφι, που τους έχει καθηλώσει εδώ και βδομάδες.

Στη Σύρτη οι αντικαθωτικοί έχουν υποστεί μεγάλες απώλειες με αποτέλεσμα να ανοικαστούν να εγκαταλείψουν προκεχωρημένες θέσεις μέσα στην πόλη. Το βαρύ πυροβολικό που έχει στηθεί στην περιμέτρο της πόλης όπως αναφέρει, πολεμούν για να εκδικήσουν τα μέλη της φυλής των Τουαρέγκ, σύμφωνα με το πρακτορείο Reuters. Οπως υποστηρίζει εκπρό-

σχολεία και σκοτώνονται πολλούς αμάχους, σύμφωνα με μαρτυρίες προσφύγων. Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές κυκλοφορεί η είδηση ότι οι αντικαθωτικοί ελέγχουν το αεροδρόμιο της πόλης.

Οι αναφέρει, πολεμούν για να εκδικήσουν τα μέλη της φυλής των Τουαρέγκ, σύμφωνα με το πρακτορείο Reuters. Οπως υποστηρίζει εκπρό-

σωπος της φυλής, ντόπιοι αντικαθωτικοί προσπάθησαν να διώξουν από την πόλη μελη της φυλής με την κατηγορία ότι είναι συνεργάτες του Καντάφι, γεγονός το οποίο οδήγησε σε ένοπλη σύγκρουση. Πολλά μέλη της φυλής των Τουαρέγκ στηρίζουν τον Καντάφι γιατί τους βοήθησε στον πόλεμο μεταξύ της φυλής τους και των

κυβερνήσεων του Μαλί και του Νίγηρα την δεκαετία του '70.

Στο πολιτικό πεδίο, οι διαμάχες στο εσωτερικό των αντικανταφικών συνεχών οιξύνονται, οδηγώντας τη διαδικασία σχηματισμού πρωσιρινής κυβέρνησης σε αδιέξοδο. Πλέον οι αντικανταφικοί έχουν διαχωριστεί εικάσταρα σε αποστάτες του Καντάφι και Ισλαμιστές με κάποιες από τις πιο ισχυρές και εποιμπόλεμες μιλταρίστες να ανήκουν δεύτερους. Τοπικά συμβούλια πολέων όπως της Μισράτα και της Ζιντάν διεκδικούν υπουργικές θέσεις, ενώ ο πρόεδρος του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου Αμπντούλ Τζαλί δηλώνει στις «η μαχητικότητα και ο αγώνας δεν αποτελούν κριτήριο για την εκπροσώπηση στην κυβέρνηση».

Στο μεταξύ, ο Βρετανός υπουργός εμπορίου Στίβεν Γκρίν κατά την επίσκεψή του στην Τρίπολη δήλωσε στις «βρετανικές επιχειρήσεις αδημονούν να πάρουν μέρος στην ανοικοδόμηση της Λιβύης και την παροχή τεχνογνωσίας μόλις σταθεροποιηθεί η κατάσταση». Παρόλαυτά η παραγωγή πετρελαίου απέχει πολύ από το να φτάσει στο προπολεμικό επίπεδο.

Οχι στη μοιρολατρία

**Μερικές καταλήψεις υπουργείων την Πέμπτη
ήταν αρκετές για ν' αναγκάσουν την κυβέρνηση να
βγάλει άρον-άρον από την ατζέντα του
υπουργικού συμβούλιου, που συνεδρίαζε την ίδια
μέρα, το θέμα της εργασιακής εφεδρείας, που
ήταν προγραμματισμένο.**

Φυσικά, ο κυβέρνησης έκανε έναν ελιγμό, με σκοπό να επανέλθει μετά από μερικές μέρες. Φρόντισε, δε, να διοχετεύσει στα παπαγαλάκια πως ο λόγος της αναβολής της συζήτησης δεν ήταν οι καταλήψεις στα υπουργεία, αλλά η ελλιπής προετοιμασία του θέματος από τους φορείς του υπουργείου.

Τι δείχνει αυτό το μικρό επεισόδιο; Οτι κυβέρνηση, τρόικα και καπιταλιστές τρέμουν τις αντιστάσεις των εργαζόμενων. Φανταστείτε πόσο θα έτρεμαν, αν αυτές οι αντιστάσεις δεν ήταν σκόρπιες, χαμολήπης έντασης, απολύτως ελεγχόμενες από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, υπονομευμένες έτσι που να οδηγούν στην ήττα, μέσω της εκτόνωσης.

Τον αντίπαλο των βλέπουν όλοι οι εργαζόμενοι. Ή μάλλον βλέπουν εκείνους που διαχειρίζονται τα συμφέροντα του αντίπαλου. Αντίπαλος είναι η διεθνής κεφαλαιοκρατία, που «κινεζοποιεί» την Ελλάδα, και διαχειριστές των συμφερόντων της η κυβέρνηση, η τρόικα, τα κοινωνικά όργανα, το ΔΝΤ.

Δεν βλέπουν, όμως, έναν μεγάλο εχθρό που έχει εμφιλοχωρήσει μέσα στο κοινωνικό σώμα και σαν σαράκι κατατρώει τις συνειδήσεις. Μιλάμε για την πττοπάθεια και τη μοιρολατρία. Βρισκόμαστε μόλις ένα «κλίκ» πριν από το «ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Ολο και πιο συχνά ακούς από εργαζόμενους ότι «δεν βγαίνει τίποτα», «αυτοί δεν καταλαβαίνουν τίποτα», «μόνη λύση είναι να φύγει η κυβέρνηση» και άλλα τέτοια.

Εξηγήσιμη αυτή η συμπεριφορά, όχι όμως και δικαιολογημένη. Εξηγήσιμη μετά την αναποτελεσματικότητα των αγώνων της τελευταίας διετίας. Γενικές απεργίες που δεν οδήγησαν πουθενά, μαζικότατα συλλαλητήρια αγανάκτησης που επίσης δεν οδήγησαν πουθενά.

Υπάρχει, όμως, ένα ερώτημα που δυστυχώς δεν τίθεται κι ας είναι το κομβικό ερώτημα: μήπως αυτές οι μορφές αγώνα ήταν εξ ορισμού αναποτελεσματικές; Μήπως οι αγώνες πρέπει να πάρουν άλλη μορφή; Μήπως απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση των δυνάμεων του διεθνούς κεφαλαίου πρέπει οι εργαζόμενοι και οι νέοι ν' αντιτάξουν αντίσταση ανυποχώρηση, βίαιη, εξεγερτική; Μήπως πρέπει να σπάσει το απόστημα των κοινοβουλευτικών κομμάτων και των αστικοποιημένων και ρεφορμιστικών συνδικάτων και ν' αρχίσει να οικοδομείται η ταξική οργάνωση των εργατών, και στο πολιτικό και το συνδικαλιστικό επίπεδο;

Έχουμε να επιλέξουμε, λοιπόν: ή με τη μοιρολατρία ή με την αισιοδοξία και την πάλη για ένα νέο, ταχικό ξεκίνημα, αντάξιο εκείνων που δημιουργούν τον κοινωνικό πλούτο.

■ Εσκασε το παραμύθι

Την προηγούμενη βδομάδα, όταν η κυβέρνηση με γραπτή δήλωση του Μόσιαλου ανακοίνωσε το πρώτο πακέτο των νέων μέτρων, αναφέρθηκε απλά στο νέο ενιαίο μισθολόγιο των δημόσιων υπαλλήλων, χωρίς να αναφέρεται στο περιεχόμενό του, στο πετσόκομια που θα πέσει. Χωρίς να έχει γίνει καμιά σχετική ανακοίνωση στην Ελλάδα, ανακοινώσεις έκανε ο Βενιζέλος στη Νέα Υόρκη και συγκεκριμένα σε δείπνο του IIF, του γνωστού διεθνούς συνδικάτου των τραπεζών, που έχει πρόεδρο τον Ακερμαν της Deutsche Bank και εκτελεστικό διεύδυντη τον Νταλάρα (όχι τον σύζυγο της Αννας, τον τέως υφυπουργό Οικονομικών των ΗΠΑ). Μιλώντας στο ευγενές ακροατήριο των τραπεζιτών ο Βενιζέλος είπε: «Τα νέα μέτρα περιλαμβάνουν: **Επιπλέον μείωση κατά 20% στους μισθούς του δημόσιου** (επι-προσδέτως του 15% που έχει ήδη εφαρμοστεί για τους δημοσίους υπαλλήλους και τις περικοπές της τάξεως του 25% στις ΔΕΚΟ). Αυτές οι μισθολογικές περικοπές συνδυάζονται με διαφρωτικές αλλαγές στο μισθολογικό πλέγμα του Δημοσίου, κάτι που διασφαλίζει μακροπρόθεσμη εξοικονόμηση και βελτιώνει την παραγωγικότητα του δημόσιου τομέα».

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να κάνουμε κανένα σχόλιο. Το εφιαλτικό ποσοστό αρκεί. Απλά να δημίσουμε ότι μέχρι πρότινος αυτό το ονόμαζαν «Εξορθοδολογισμό» και «άρση των αδικιών».

■ Προαποφασισμένη

Ακόμα και στα Μονομελή Πλημμελοδικέα, με τις δίκες-εξπρές, οι ασφαλίτες που μεταφέρουν συνοδεία συλληφθέντες μετανάστες τούς βγάζουν τις χειροπέδες όταν φτάνει η ώρα τους για να δικαστούν. Ομως, στον Αρειο Πάγο, που εξέτασε την αίτηση έκδοσής της στη Γερμανία, η τουρκάλα αγωνίστρια Γκιουλαφερίτ Ουνασάλ δικάστηκε με χειροπέδες και φρουρούμενη από ένοπλους κουκουλοφόρους μπάτσους, γεγονός που δεν έχει ξανασυμβεί σε αιδίουσα του Αρείου Πάγου. Στην αρχή της σίγουρα τα κέρδα δε

■ Σεναριογράφοι

Μεγάλη απογοήτευση πρέπει να αισθάνθηκαν εκείνοι που εδώ και καναδύ χρόνια έγραφαν και δημοσίευαν διάφορα πολιτικά σενάρια περί απογαλακτισμού του σημερινού ρώσου πρέδου Ντ. Μεντβέντεφ από τον μέντορά του Βλ. Πούτιν και περί ενδεχόμενου σύγκρουσης των δυο ανδρών στις ερχόμενες προεδρικές εκλογές. Πούτιν και Μεντβέντεφ εμφανίστηκαν, σε μια άψογα σκηνοδετημένη παράσταση (στην οποία δεν υπήρχε ρόλος για τρίτο, ενώ 11.000 σύνεδροι του κόμματος «Ενιαία Ρωσία» είχαν δημιουργήσει ένα δερμό ακροατήριο), να πρετίνουν ο ένας τον άλλο σε εναλλαγή ρόλων: ο Πούτιν ξανά για πρόεδρος (με στόχο άλλες δυο δητείες που πλέον είναι εξάχρονες) και ο Μεντβέντεφ για πρωθυπουργός.

Εκείνο που δεν αντελήθησαν [ή δεν δέλησαν να αντιληφθούν] οι σεναριογράφοι είναι πως Πούτιν και Μεντβέντεφ δεν είναι δυο αυτόνομες προσωπικότητες, αλλά εκπρόσωποι της ρωσικής μονοπλιακής αστικής τάξης. Ο Πούτιν χαίρει άκρας εκτίμησης απ' αυτή την τάξη, διότι είναι εκείνος που την έβγαλε από τη μιζέρια της περιόδου Γιέλτσιν και την κατέστησε και πάλι υπερδύναμη. Αν ο Μεντβέντεφ πήγαινε κόντρα στη δέληση της τάξης, θα έπρεπε να πάρει πόδι από την «Ενιαία Ρωσία» και να δοκιμάσει να φτιάξει δικό του κόμμα, οπότε δα συντριβόταν. Κι αν κάποια στιγμή του πέρασε από το μυαλό να παραβιάσει τη συμφωνία που τον έφερε στην προεδρία της Ρωσίας [τοποδετήδηκε εκεί από τον Πούτιν για να καλύψει το διάλειμμα που το ρωσικό σύνταγμα απαιτεί, απαγορεύοντας τρίτη συνεχή προεδρική δημειά], σίγουρα πήρε τα μηνύματα να το ξεχάσει. Οχι από τον Πούτιν, αλλά από τους μονοπλιαστές που βρίσκονται πίσω από τον Πούτιν και από τον ίδιο.

Τρομοκράτες και προβοκάτορες

Υπουργείο Παιδείας και Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης σε ρόλο τρομοκράτη και προβοκάτορα του φοιτητικού κινήματος των καταλήψεων. Οι απειλές δεν έχουν τέλος, τα φεματα δεν έχουν τέλος. Κι όμως, το κίνημα καλά κρατεί. Παρόλο που καταβάλλεται μεγιστη προσπάθεια να καλλιεργηθεί κλίμα ήττας και υποχώρησης και τούτη η εβδομάδα (το σχόλιο τουτό γράφεται Τρίτη βράδυ) ξεκίνησε με τα μεγολύτερα Πανεπιστήμια της χώρας να τελούν υπό κατάληψη σχεδόν στην ολότητα των Τμημάτων τους. Μεταξύ τους είναι το Μετσόβειο Πολυτεχνείο, το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο της Αθήνας, το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, το Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Πολυτεχνείο Κρήτης, το Πανεπιστήμιο και το ΤΕΙ Πατρών, το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, αλλά και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, το Πανεπιστήμιο Δυτικής Ελλάδας, η Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, τα ΤΕΙ Καλαμάτας κ.λπ.

Είναι αλήθεια ότι οι καταλήψεις έληξαν σε κάποια Πανεπιστήμια (όπως π.χ. το Πάντειο, το Πανεπιστήμιο Πειραιά) και ΤΕΙ, όμως το γεγονός αυτό δεν μπορεί να επηρεάσει αποφασιστικά το κίνημα, καθότι η δύναμή τους (όσον αφορά το πλήθος των φοιτητικού δυναμικού, αλλά και τη διαχρονική παρέμβαση στα δρώμενα του φοιτητικού κινήματος τους καθόριζε αποφασιστικά την έκθαση των αγώνων) είναι αμελήτεα σε σχέση με τη δύ-

ναμη και τη δυναμική που αναπτύσσουν τα μεγάλα Πανεπιστήμια. Τα παπαγαλάκια, όμως, του Τύπου, που εκτελούν διατεταγμένη υπηρεσία, παίζουν παιχνίδια με την απόλυτη τιμή των αριθμών (οι καταλήψεις από 300 μειώθηκαν σε 160), κρύβοντας επιμελώς την ουσία, τα μεγέθη δηλαδή που αντιπροσωπεύουν πραγματικά οι αριθμοί αυτοί.

Από την άλλη, το υπουργείο Παιδείας εκτοξεύει καθημερινά απειλές. Η Διαμαντοπούλου, εμφανιζόμενη ως υπέρμαχος της δημοκρατίας (το θράσος αυτών που έχουν κουρελιάσει τον υπέρτατο υποτί-

θεται νόμο του αστικού κράτους, το σύνταγμα, που επιβάλλουν με σιδερένια φτέρνα

την εξαθλίωση του λαού δεν έχει όρια) απαιτεί την εφαρμογή του νόμου-έκτρωμα, που ψήφισε σε αγιαστή συνεργασία με τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ και απειλεί πως «κάθε αντίθετη πράξη ή παράλειψη περιφρονεί τη Δημοκρατία παραβιάζοντας τη νομιμότητα και ως τετοια θα αντιμετωπίζεται» και πως «θα προχωρήσει απαρέγκλιτα» και όπου διαπιστώθει άρνηση υπογραφής της διαπιστωτικής πράξης, θα προβεί η ίδια στην έκδοσή της. Ευθυγραμμίζομενος με την υπουργό του Ειδικός Γραμματέας Ανώτατης Εκπαίδευσης, Βασιλής Παπαζόγλου, δηλώνει ότι «εκπνέει η προθεσμία (έληξε στις 21/9), που σύμφωνα με το νέο νόμο για τα ΑΕΙ, οι Πρυτάνεις των Πανεπιστημίων και οι Πρόεδροι των ΤΕΙ θα πρέπει να υπογράψουν τη διαπιστωτική πράξη για τη συγκρότηση επιτροπών που θα διενεργήσουν τις εκλογές για τα νέα Συμβούλια των ΑΕΙ», ότι σε περίπτωση που αυτοί αρνηθούν «τη διαπιστωτική πράξη θα υπογράψει η Υπουργός» και υπενθυμίζει εκβιαστικά ότι αν ως τις 15 Ιανουαρίου 2012

δεν έχουν συγκροτηθεί τα Συμβούλια των Ιδρυμάτων, για τα αντίστοιχα Ιδρυμάτα δεν θα υπάρχει εγκεκριμένος προϋπολογισμός του έτους 2012, ενώ «δεν θα είναι δυνατή η έκδοση οποιασδήποτε πράξης για το Ιδρυμα αυτό, όπως για παράδειγμα η έκδοση πτυχών, η μισθοδοσία ήλου του προσωπικού κ.α.» σε περίπτωση που δεν εκλεγούν οι νέοι πρυτάνεις έως τις 31 Αυγούστου 2012.

Τις απειλές και τους εκβιασμούς του υπουργείου Παιδείας, όμως, αφηφούν οι πρυτάνεις, που αρνήθηκαν (οι 17 από τους 19) να υπογράψουν τις διαπιστωτικές πράξεις, ώστε ν' αρχίσει η διαδικασία εκλογής των νέων Συμβουλίων διοίκησης. Οι πρυτάνεις, που συνήλθαν σε έκτακτη σύνοδο, εξέδωσαν απόφαση, στην οποία αντικρίζουν ότι «τα εκβιαστικά διλήμματα που θέτει σε απάντηση το Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, προκαλούν την Πανεπιστημιακή Κοινότητα και κλιμακώνουν την ήδη υφιστάμενη ένταση. Οι εκβιασμοί και οι απειλές για διακοπή της δη-

μόσιας χρηματοδότησης, για μη απονομή πτυχών, για απώλεια της εξεταστικής περιόδου και του εξαμήνου αποκαλύπτουν το βαθύ έλλειμμα ουσιαστικής εκπαίδευτικής πολιτικής». Επίσης δηλώνουν ότι «θα αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που αφορούν στην απονομή των πτυχών, την εξεταστική περίοδο και το εξάμηνο, στο πλαίσιο της αυτοτελείας τους και σύμφωνα με τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε ιδρύματος».

Αναφορά τέλος οι πρυτάνεις κάνουν και στο πανεπιστημιακό άσυλο («η ρητή κατάργηση του Πανεπιστημιακού Ασύλου και η αφαίρεση των σχετικών αρμοδιοτήτων από τις Πρυτανικές Αρχές, δίνει έδαφος σε δυνάμεις και πρακτικές που απειλούν τις δημοκρατικές κατακτήσεις και την Ακαδημαϊκή μας παράδοση»), ενώ εκφράζουν τη ριζική αντίθεσή τους σε οποιαδήποτε ενδεχόμενο εργασιακής εφεδρείας ή απόλυτης προσωπικού των Πανεπιστημίων. Κοντολογίς, η εφαρμογή του νόμου είναι Γολγοθάς για την αλαζόνα υπουργό Παιδείας.

Πισώπλατο χτύπημα No 2!

Την προηγούμενη βδομάδα σχολιάσαμε πως ο Περισσός έδινε τη δική του μάχη... απέναντι στο φοιτητικό κίνημα, χτυπώντας το πισώπλατα και κατεβάζοντας πλαίσια ήττας και προτάσεις οργανωμένης... υποχώρησης, με τερματισμό των καταλήψεων και έναρξη της εξεταστικής. Κι όλα αυτά την ώρα που το φοιτητικό κίνημα όχι μόνο δεν υποχωρούσε (η μείωση των καταλήψεων δεν είναι ενδεικτικό στοιχείο καθώς τα βασικά πανεπιστημιακά ιδρύματα στη χώρα πήραν εκ νέου αγωνιστικές αποφάσεις), αλλά δεχόταν και μια πλήρως ενορχηστρωμένη και λυσσασμένη επίθεση από τα αστικά ΜΜΕ, τα παπαγαλάκια και το κίνημα «Ανοιχτή σχολή» με βασικό σπόνσορα το συγκρότημα Αλαφούζου.

Η στάση αυτή και ο άκρως υπονομευτικός ρόλος της νεολαίας του Περισσού δεν σταμάτησε όμως εκεί. Αυτή τη φορά, το ΜΑΣ κατεβάζει νέα «Πρόταση Πάλης», σε μια ύστοτη προσπάθεια να συγκρατήσει κόσμο από το να εγκοπολεύει τις γραμμές του και βλέποντας ότι πολλοί φοιτητές ταυτίζουν τη στάση του μ' αυτή της ΔΑΠ (άδικα);, με την οποία καλεί φοιτητές και σπουδαστές σε κλιμάκωση του αγώνα. Πώς όμως;

Αν διαβάσουμε την προκήρυξη του ΜΑΣ, χωρίς να πιανόμαστε από το αγωνιστικό περιτύληγμα, θα δούμε την ουσία της... κλιμάκωσης: «Κλιμάκωση σημαίνει πιο μαζική και αποφασιστική οργάνωση και πάλη. Τώρα που εντείνεται η επίθεση, υπάρχει δυνατότητα να συγκρατήσει κόσμο από την εφαρμογή των νόμων του –όσως όχι την άμεση, αλλά σύγιουρα τη σταδιακή και ίσως περιπτωσιολογική. Το κίνημα πρέπει να βάλει στο όχημα της προσπάθειας την έκθαση των αγώνων του καταλήψεων διατηρώντας αυτό το κίνημα. Να αλλάξει ο συσχετισμός στο έδαφος της πάλης, να βαθαίνει η κοινή δράση με το εργατικό λαϊκό κίνημα, αγώνας με όλες τις μορφές πάλης που θα οξύνουν τη σύγκρουση, που θα αγκαλιάσουν νέες δυνάμεις, ιδιαίτερα τους πρωτοεμβόλους της ΔΑΠ». Πόσο «ανεξάρτητοι» είναι οι εφοπλιστής Αλαφούζος, ο μεγαλοδημοσιογράφος Πορτοσάλτε, οι καθηγητές - στελέχη επιχειρήσεων που σπρώχνουν με κάθε τρόπο αυτές τις δυνάμεις».

Αλλήθευτικά, οι καταλήψεις από πέντε φοιτη-

τές πλήρη διάσταση με το λόγο που βάζει μπροστά. Δε γίνεται από τη μία να καλείς σε κλιμάκωση και από την άλλη να πηγαίνεις στις σχολές με προτάσεις «ανοιχτής σχολής», ως η «αριστερή ΔΑΠ», και να πουλάς φούμαρα στα αμφιθέατρα ότι είσαι με τη μαζική και αποφασιστική οργάνωση και πάλη. Τώρα, που και κατά το ΜΑΣ εντείνεται η επίθεση, είναι καιρός ν' ανοίξουν οι σχολές και να πάμε σε μαζικές και αποφασιστικές... εξεταστικές.

Ποια είναι η βασική κατεύθυνση της νεολαίας του Περισσού απέναντι στο νόμο Διαμαντοπούλου, που βάζει ταφόπλακα και στο Πανεπιστήμιο; Οτι ο νέος νόμος δεν θα εφαρμοστεί! Μόνο που, δυντυχώς γίνεται από την άσως όχι την άμεση, αλλά σύγιουρα τη σταδιακή και ίσως περιπτωσιολογική. Το κίνημα πρέπει να βάλει στο όχημα της προσπάθειας την έκθαση των αγώνων του καταλήψεων και αναπάτησε στον άσυλο των ΑΕΙ και ΤΕΙ από την προτάσεις της ΔΑΠ, είτε η μη εφαρμογή του νόμου δεν μπορεί να είναι φρύσκωμα και μετά ξεφουσκωμα. Είναι ψεύτες όσοι λένε πως με «δύο - τρεις βδομάδες κατάληψης» θα ανατραπεί ο νόμος. Το μόνο που καταφέρουν είναι να τελειώνει ο αγώνας όταν το θέλουν οι αντιδραστικές δυνάμεις είτε λέγονται ΔΑΠ, είτε ΠΑΣΠ, είτε αγανακτισμένοι φοιτητές-ΣΚΑΙ». Εντούτοις, ο χαρακτηρισμός «φρύσκωμα-ξεφουσκωμα» προσεγγίζει πολύ περισσότερο την τακτική του ΜΑΣ παρά τη λογική των ενιαίων πλαισίων που βάζουν προτάσεις καταλήψεων και του κόσμου που για τέταρτη βδομάδα (πάμε για την πέμπτη) σ

KONTRA

Ο Βαρδινογιάννης φεύγει, ο πρίγκιπας έρχεται, ο Βγενόπουλος μπερδεύεται...

Νέα δεδομένα στη διαμάχη ανάμεσα στα κρατικά μονοπάλια του τζόγου και τις ιδιωτικές στοιχηματικές εταιρίες δημιούργησε με απόφασή του στις 15/9 το ΔΕΚ (ευρωπαϊκό δικαστήριο). Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, κάθε κράτος-μέλος έχει τη δυνατότητα να ασκήσει περιοριστική πολιτική στο θέμα του τζόγου (και του διαδίκτυου) και να παραχωρεί άδεια σε ένα μόνο δημόσιο ή ιδιωτικό συμφέρον, αν επικαλεστεί την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και την προστασία από το οργανωμένο έγκλημα και την απάτη. Με την απόφασή του το ΔΕΚ δέχτηκε το επιχείρημα μιας σειράς ευρωπαϊκών κυβερνήσεων (ανάμεσά τους και η ελληνική), οι οποίες επικαλούμενες την αδυναμία να ελέγξουν μια «ανοιχτή» αγορά αθλητικού τζόγου, είχαν επιλέξει μονοπαλιακές καταστάσεις, τύπου ΟΠΑΠ. Οι στοιχηματικές εταιρίες, που είχαν πάρει άδεια σε ένα κράτος-μέλος, είχαν προσφύγει στο ΔΕΚ, επικαλούμενες το άρθρο 49 του ΕΚ, περί ελεύθερης εγκατάστασης εταιριών στα κράτη-μέλη, επιδιώκοντας να κερδίσουν μια δικαστική απόφαση που θα τους επέτρεπε ν' ανοίξουν γραφεία και να δραστηριοποιηθούν επιχειρηματικά σε ολόκληρη την επικράτεια της ΕΕ, χωρίς όμως να τα καταφέρουν.

Η απόφαση του ΔΕΚ δίνει τη δυνατότητα στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις να διαχειρίστουν κατά το δοκούν την αγορά του αθλητικού τζόγου, σε μια περίοδο που ο επαγγελματικός αθλητισμός πλήττεται τόσο από σκάνδαλα με στημένους αγώνες όσο και από τη βαθιά οικονομική κρίση. Το δικαστήριο αποφάσισε σε μια επιχειρηματική κόντρα ανάμεσα σε κυβερνήσεις και ιδιώτες να δώσει μεγαλύτερα περιθώρια ελιγμών στις κυβερνήσεις και τους επιτρέπει να διαπραγματευτούν με τις στοιχηματικές εταιρίες και να βάλουν στα κρατικά ταμεία ένα ποσοστό από τα φράγκα που τζογάρονται στο αθλητικό στοίχημα. Επί της ουσίας και με δεδομένη την αδυναμία των κυβερνήσεων να ελέγξουν το διαδίκτυο τζόγο και να βάλουν κανόνες, η συγκεκριμένη απόφαση υποχρεώνει τις εταιρίες στοιχηματισμού να λειτουργούν με το σύστημα των πολλαπλών αδειών (αν καταφέρουν να τις εξασφαλίσουν) και δίνει τη δυνατότητα στα κρατικά μονο-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πώλια
τζόγου

να παζαρέψουν μαζί τους και να διεκδικήσουν ένα μεγαλύτερο ποσοστό στην αγορά.

Οσον αφορά την ελληνική αγορά, η απόφαση έρχεται να ενισχύσει τη διαπραγματευτική θέση του ΟΠΑΠ και να ανεβάσει το τίμημα της ιδιωτικοποίησής του (θεωρητικά, βέβαια, γιατί η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να πουλήσει όσοδό τα «αστημικά» του ελληνικού κράτους). Οσο για το δημόσιο συμφέρον και την καταπολέμηση του εγκλήματος και της απάτης στο χώρο του αθλητισμού, που επικολείται η απόφαση του ΔΕΚ, δε νοιίζω ότι χρειάζεται να καταναλώσουμε φραία ουσία και επιχειρήστα για να αποδείξουμε ότι είναι απλά και μόνο μια δικαιολογία για να εξηγηθεί το αβαντάρισμα υπέρ των κυβερνήσεων και των κρατικών μονοπαλίων του τζόγου. Αν πραγματικά ήθελαν να «τελειώσουν» το έγκλημα και την απάτη στο χώρο του αθλητισμού, θα έπρεπε να απαγορεύσουν το στοίχημα και τον αθλητικό τζόγο. Εκτός αν πιστεύει κάποιος, ότι οι κυβερνήσεις και οι άνθρωποι του επαγγελματικού αθλητισμού δεν έχουν σχέση με τις λαμπριγές και τα ταξιδιώτα. Ο τρόπος που διαχειρίστηκαν μέχρι σήμερα η ελληνική κυβέρνηση και η ΕΠΟ το σκάνδαλο με τους στημένους ποδοσφαιρικούς αγώνες αρκεί για να καταλάβουμε την υποκρισία του ΔΕΚ.

Δεν υπάρχει ευτυχία που να κόβεται στα τρία, στην περίπτωσή μας, όμως, δεν υπάρχει άλλος δρόμος». Οι στίχοι από το γνωστό καψουροτράγουδο ταιριάζουν απόλυτα στα διοικητικά δρώμενα του Παναθηναϊκού, αφού στην κόντρα Βαρδινογιάννη – Βγενόπουλου έχει εμπλακεί και ο πρίγκιπας Σουλτάν Αλ Σαουντ. Την προηγούμενη βδομάδα, άπαντες στην πράσινη οικογένεια έφωναν να βρουν αν ο πρίγκιπας είναι υπαρκτό πρόσωπο, αφού ο συνεργάτης του Βλάσσης Τσάκας και κομιστής της πριγκιπικής προτασης δεν ενέπνευε εμπιστούντη και δεν έπειθε για τη σοβαρότητά του. Μετά την αποστολή πληρεξουσίου του πρίγκιπα, που έκαθαρίζει τόσο την ύπαρξή του όσο και την πρόθεσή του να αγοράσει τον Παναθηναϊκό, τα δεδομένα αλλάζουν. Μέχρι σήμερα είχαμε τον Βαρδινογιάννη που ήθελε να ξεφορτωθεί την ομά-

■ ΑΣΓΚΑΡ ΦΑΡΧΑΝΤΙ Ένας χωρισμός

Μετά το «About Elli», το ελληνικό κοινό έχει την ευκαιρία να δει μια ακόμη τανία του ταλαντούχου ιρανού σκηνοθέτη που με τον «Χωρισμό» κέρδισε τη Χρυσή Αρκτοφέτος στο Βερολίνο. Αφορά μια οικογενειακή ιστορία, την κρίση ενός γάμου, το χωρισμό ενός ζευγαριού και ταυτόχρονα είναι μια επιμέρους έσω τοιχογραφία του σύγχρονου Ιράν, με αιχμές για τον θρησκευτικό συντηρητισμό, το

δικαστικό σύστημα και τις ταξικές διαφορές που δεν απουσιάζουν ούτε από την εκεί κοινωνία.

Σύνθετη σκηνοθετική ματιά γι' αυτή την περίπλοκη αφργματικά ιστορία που ο σκηνοθέτης καταφέρνει να δώσει με πυκνότητα και ένταση.

■ ΟΛΙΒΙΕ ΟΡΑΕ

Νικόστρατος, ένα ξεχωριστό καλοκαίρι

Για την τανία αυτή μάλλον δε θα αναφέραμε τίποτε, αν δεν αποτελούσε γαλλοελληνική παραγωγή γυρισμένη σ' ένα νησάκι των Κυκλαδών. Το σενάριο της τανίας βασίστηκε στο βιβλίο του Μιτουασέ, Νικόστρατος ο Πελεκάνος. Πρόκειται για την τρυφερή ιστορία του μικρού Γιάννη που «υιοθετεί» έναν νεογέννητο πελεκάνο κρυφά από τον πατέρα του, φροντίζοντος την αντίδρασή του, εφόσον από το θάνατο της μητέρας του και μετά ο πατέρας έχει γίνει απόμακρος πολύ και οι σχέσεις μεταξύ τους είναι αρκετά πλαύλοκες.

Τανία που συγκινεί έντονα, τανία με πολύ όμορφα πλάνα και γεμάτη από ελληνικά τοπία, απευθυνόμενη όμως στην πατέρειστική σε παιδιά. Στα θετικά της τανίας έρχεται να προστεθεί και η ερμηνεία του Εμίρ Κουστουρίτσα (υποδύεται τον πατέρα του Γιάννη).

■ ΜΠΟΥΓΙΑΡΑ ΑΛΙΜΑΝΙ

Η Αμνηστία

Πρόκειται για την πρώτη μεγάλου μήκους τανία του αλβανικής καταγωγής Αλιμάνι, η οποία απέσπασε το βραβείο της Διεθνούς Ενωσης Κινηματογραφικών Αιθουσών Τέχνης στο φεστιβάλ του Βερολίνου τον περασμένο Φλεβάρη, ενώ βραβεύτηκε και στο Φεστιβάλ Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου στο Λέτσε της Ιταλίας. Η τανία αφηγείται την ιστορία έρωτα της Ελσας και του Σπετέμ που γνωρίζονται στις φυλακές όπου επισκέπτονται τους συζύγους τους, με τους οποίους μπορούν να έχουν εμπιστοσύνη στην ελληνική Δικαιοσύνη. Ανεξάρτητα από το αν θα παραδοθεί ή όχι ο Ψωμιάδης, το γεγονός

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Εξοντολογισμός στο δημόσιο τομέα

Κούρεμα-ξύρισμα-απολέπτιση-αποδερμάτωση (μας παίρνουν το σκαλπ, αδελφιά)

Συνταγματικούς: άλλο revolution κι άλλο revolution

«Όποιος μιμείται μόνο, χωρίς τίποτα νάχει να πει δικό του πάνω σε κείνο που μιμείται, μοιάζει με τον κακόμοιρο τον χιμπατζή που μαϊμουδίζει τον αφέντη του καθώς καπνίζει, μα δεν καπνίζει ο ίδιος. Γιατί ποτέ η μίμηση η αστόχαστη δεν μπορεί νάναι μίμηση αληθινή»
(Μπρεχτ, Ποιήματα, μετάφραση Πλωρίτη)

«Ισκιος –ο ίδιος–/ πριν και μετά τη δόξα./ Τα δεκανίκια/ τα ρίζαμε στη θάλασσα./ Κάποιος θα τα βρει/ θα τα κρατήσει/ θα μας μιμηθεί./ Θα πει την αλήθεια» (Ρίτσος, Πηλός, Ποιήματα ΙΔ)

◆ Πίσω γκρούβαλοι! (για το «μνημόσυνο Ζαχαριάδη» από τον Περισσό). ΚΑΙ με τον Χρουστσίσφ, ΚΑΙ με τον Μπρέζινεφ, ΚΑΙ με την «δηπλωτιά ολομέλεια του '56». ΥΑ ΒΑΣΤΑ!

◆ Τέτοιο φιλομπατισκό άρθρο ούτε ο Αδωνις... (Αυγή, 27.9.11, «Γιατί διαδηλώνουν οι ένοστολοι?», Τάσος Μαυρόπουλος). They've come clean at last.

◆ Πότε δικάζεται η Σκορδέλη;

◆ Πογκρόμ κατά των Ρομά στη Βουλγαρία.

◆ «Πάνω από δύο εκατομμύρια ανθρώπους σκοτώνει κάθε χρόνο η ατμοσφαιρική ρύπανση» (enet.gr, 27.9.11)... κι εγώ ο μαλάκας έκοψα το κάπνισμα, γαμοτο!

◆ Καλά, ε, σε κάμποσες γραφμές ένας «καρενόβιος» διελύσει τον Λένιν ΚΑΙ υπέγραψε ως «FREE GAZA FROM HAMAS» (δεν μας GHAMAS, πορθοσιωνιστάκο...).

◆ ΕΠΙΜΕΝΟΥΜΕ ΠΩΣ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ;

◆ Εκτενής παρουσίαση του κυττριακού ποδοσφαιρού από το περιοδικό HUMBA (give me an H...) στο πέμπτο τεύχος του.

◆ ΙFαρπάζουν το ΙFάπταξ.

◆ Για τα αδέσποτα ενδιαφέρεται η κ. Μ.Π. (Ελευθεροτυ-

Oi Ellinovs πάντοτε είχαν εικαστικές ανησυχίες...

πία, 21.9.11), καθηγήτρια ΕΜΜΕ στο ΕΚΠΑ. Ανθρώπους ή ζώω;

◆ Ο ένας Ψωμιάδης (Ψωμί Αδης) είναι έξω, ο άλλος (διατίνεται ότι) έπεσε έξω και ζητάει να λάβει βολευτική σύνταξη (και τι θα κάνουμε, όραγε, χωρίς... Ζορρό, οι δύσμοιροι;).

◆ «Να γιατί ζητάω σιωπή/ μη νομίσετε πως θα πεθάνω. Μου συμβαίνει το εντελώς αντίθετο/ συμβαίνει ότι πρόκειται να βιβαθώ» (Πάβλο Νερούδα, Ζητάω σιωπή, 1957).

◆ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΡΗ ΚΑΙ

Κυκλοφορεί στο διαδίκτυο: Τηλεφωνήματα στα ΕΛΤΑ καταγγέλλουν ότι τα γραμματόσημα με το πρόσωπο του Γ. Παπανδρέου δεν κολλάνε στα γράμματα. Κάποιοι μιλήσαν για προβοκάτοια κατά του πρωθυπουργού και τα ΕΛΤΑ έκαναν άμεσα έρευνα. Το πόρισμα ήταν ότι τα γραμματόσημα δεν κολλάνε διότι οι πολίτες φτύνουν από την μπροστινή πλευρά κι οχι από πίσω.

ΤΟΝ ΣΙΜΟ! ΚΩΛΟΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΨΕΥΤΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ!

◆ «Καθαρόσαμος» καπιταλιστής το καινούργιο μέλος της ηγεσίας του «ΚΚ Κίνας». Παρολαυτά, υπάρχουν υπολείμματα σαν το «ΚΚ Βρετανίας» που μιλάνε για σοσιαλισμό στην Κίνα (και οιδαίσι τι ποιούσι...).

◆ «Να γιατί ζητάω σιωπή/ μη νομίσετε πως θα πεθάνω. Μου συμβαίνει το εντελώς αντίθετο/ συμβαίνει ότι πρόκειται να βιβαθώ» (Πάβλο Νερούδα, Ζητάω σιωπή, 1957).

«Οι διαμαρτυρίες (σ.σ. των μπάτσων) είναι δικαιολογημένες. Όμως δεν απειλείται κανείς αστυνομικός με απόλυτη», δήλωσε με νόημα ο υπουργός Μπάτσων και Καταστολής Χρ. Παπουτσής. Εκείνο που παρέλειψε να συμπληρώσει είναι πως στα επιτελεία μελετούν σχέδιο για το διώλιμο (στην κακόφημη εφεδρεία) 20.000 εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας. Μπάτσους χρειάζεται το σύστημα, οχι δασκάλους.

που έχει γίνει μέχρι στηγμής. Τόσο τεχνικό, λοιπόν, είναι το ζήτημα και όχι θέμα ταξικού συμφέροντος.

◆ «Το κύριο και βασικό καθήκον μας είναι να βοηθάμε την πολιτική ανάπτυξη και την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης. Οποιος βάζει αυτό το καθήκον σε δευτέρη μοί

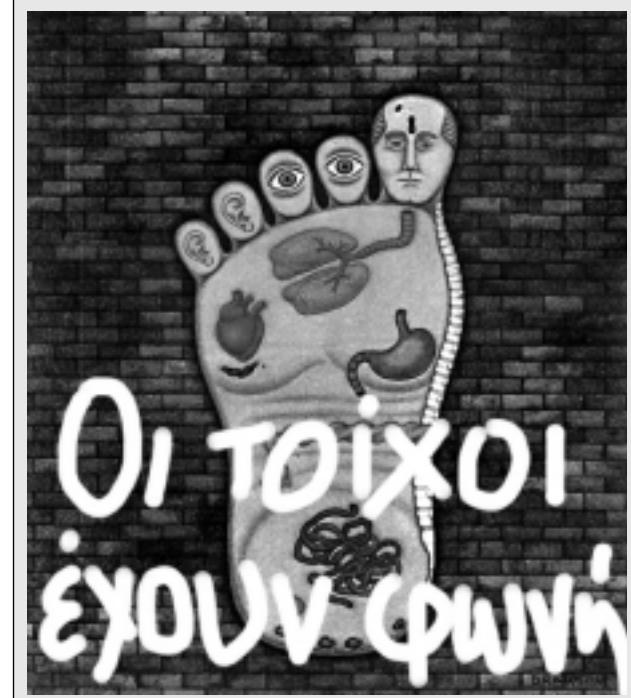
ρα και δεν υποτάσσει σ' αυτό δόλα τα μερικότερα καθήκοντα και τις διάφορες μορφές πάλης, ακολουθεί στραβό δρόμο και προξενεί σιβαρή ζημιά στο κίνημα» (Λένιν).

◆ Ο δήμαρχος Νέας Ιωνίας από τη μια καταδιώκει μετανάστες στην περιοχή του και από την άλλη προβάλλει ως «υπερασπιστής του λαού» κατά του χαραστού (για το δεύτερο, μήνι συνέντευξη του στον 94 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ, Πέμπτη, 29.9.11, 1:3' το πρωί).

◆ «Φως στην άκρη του τούνελ» βλέπει ο κ. Τάκης Θεοδωρόπουλος μέσα από τα χαράστια της κυβέρνησης και τη φορολογική πολιτική της. Αξιός ο μισθός του στα «Νέα» και τις άλλες θέσεις του (Τα Νέα, 29.9.11).

◆ Καλά, μιλάμε για κανονικό δίκτυο πληροφόρησης που πρέπει να έχει η κ. Λώρη Κέζα (tovima.gr, 29.9.11), η οποία μύδρους εξαπολύει κατά των μαθητικών καταλήψεων (η εν λόγω κυρία από πολύ νωρίς, ηλικιακά, είναι ενταγμένη...).

Βασίλης

◆ Εκδήλωση για την αποκατάσταση στο ΚΚΕ του Νίκου Ζαχαριάδη – Κυριακή 2 Οκτωβρη 2011 Α' Νεκροταφείο Αθηνών – ΚΚΕ (αφίσα)

Η αφίσα περιλαμβάνει ακόμη μια φωτογραφία του Νίκου Ζαχαριάδη και το εξής κείμενο: «Ν. Ζαχαριάδης 1903-1973. Γεν. Γραμματέας της ΚΕ του ΚΚΕ, αφοσιωμένος στην υπόθεση της εργατικής τάξης, στον προλεταριακό διεθνισμό, στην πάλη για την κοινωνική απελευθέρωση». Να πεις «αιώνις Αργείοι!» απευθυνόμενος στην ηγεσία του Περισσού, είναι σαν να μιλάς σε ντουβάρια. Η έννοια της ντροπής τους είναι άγνωστη. Όμως, εν προκειμένω ξεπερνούν κάθε επίπεδο πολιτικής αλητείας. Προσπαθούν να καπηλευτούν αυτόν που ούτε συκοφάντησαν πολιτικά και ηθικά, αλλά και βασάνισαν και δολοφόνησαν για να του κλέψουν μια και καλή το στόμα. Με πραξικόπτημα τον πέταξαν από την ηγεσία του ΚΚΕ, χαρακτηρίζοντας το επαναστατικό του έργο «τυχοδιωκτισμό». Δοκίμασαν ακόμη και να τον λερώσουν ηθικά, αφήνοντας υπονοούμενα για... συνεργασία με τους ναζί! Επειδή, όμως, ούτε η ηθική ούτε η πολιτική στηλωση έπιασε στον κόσμο του ΚΚΕ και της αριστεράς, τον εξόρισαν στο παγωμένο Σουργκούτη της Σιβηρίας, κόβοντάς του κάθε επαφή με τον έξω κόσμο. Κι όταν πλησίαζε η πτώση της χούντας και κατάλαβαν ότι δύσκολα θα μπορούσαν να τον κρατούν στην εξορία, δεν δίστασαν να τον δολοφονήσουν, σκηνοθετώντας (με πολύ χοντροκομμένο τρόπο) αυτοκτονία. Η σορός του Ζαχαριάδη ήρθε στην Ελλάδα οχι γιατί το επέλεξε στον κόσμο του ΚΚΕ, αλλά γιατί το επέλεξε ο γιος του, ο οποίος έδωσε δημοσιότητα μέσω του αστικού Τύπου. Οταν ήρθε η σορός, οργάνωσαν θρησκευτική τελετή στο Α' νεκροταφείο! Κήδεψαν τον Ζαχαριάδη με παπάδες και φαλτάδες. Και στήμηκαν οι δολοφόνοι, δήθεν τεθλιπμένοι, μέσα στην εκκλησία. Ως εκεί, όμως. Στη συνέχεια ανέλαβαν οι εκατοντάδες συγκεντρωμένοι κομμουνιστές που συνέδεψαν τη σορό μέχρι τον τάφο, χωρίς κανένας από την ηγεσία του Περισσού να τολμήσει να ακολουθήσει. Εφαργάνων σαν κλέφτες, καθώς ένα σύνθημα δονούσε τον αέρα: «Νίκο σε σκοτώσαν και το χ'αν μυστικό δίκτυο πληροφόρησης που πρέπει να έχει η κ. Λώρη Κέζα» (tovima.gr, 29.9.11), η οποία μύδρους εξαπολύει κατά των μαθητικών καταλήψεων (η εν λόγω κυρία από πολύ νωρίς, ηλικιακά, είναι ενταγμένη...).

Ο Νίκος Ζαχαριάδης υπήρξε κορυφαία προσωπικότητα όχι μόνο του ελληνικού, αλλά του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος. Τώρα που οι αποστάτες και δολοφόνοι του προσπαθούν να τον καπηλευτούν είναι ευκαιρία και για τις νεότερες γενιές των αγωνιστών να μελετήσουν το έργο του, αντλώντας γνώση για τους επαναστατικούς αγώνες του σήμερα.

Ελένη Π.

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Βροχή οι μαθητικές καταλήψεις

Σα μανιτάρια ξεφυτρώνουν καθημερινά οι καταλήψεις στα σχολεία. Ήδη, την Τετάρτη μετρούσαν 200 περίπου κατειλημμένα σχολεία στην Αττική και 300 στην περιφέρεια, ενώ σήμερα ο αριθμός μπορεί να είναι μεγαλύτερος. Γιατί, όπως συμβαίνει στα νεανικά κινήματα, γρήγορα αποκτούν ορμή, φουσκώνουν, πταίρουν χαρακτήρα «επιδημίας».

Η νεανική διαμαρτυρία δεν περιορίζεται στα λουκέτα. Εκδηλώνεται και μπροστά στο υπουργείο Παιδείας (500 μαθητές μαζεύτηκαν μπροστά στην πόρτα του από τα σχολεία των βρειών προαστίων), αλλά έχει σταθεί και στους δρόμους των δήμων, εκεί που βρίσκονται τα κατειλημμένα σχολεία.

Οι μαθητές πνίγονται, ασφυκτιούν, αγωνιούν για το μέλλον τους, για το αύριο. Τους πνίγει το σχολείο που δεν τους προσφέρει αληθινή γνώση και τη χαρά να την αποκτούν, τους πνίγει η μίζερη καθημερινότητα, ο εξεταστικός μαρθώνιος, η αφόρητη πίεση για μια θέση στο Πανεπιστήμιο, οι διακρίσεις, οι αμέτρητοι ταξικοί φραγμοί. Στα χλιδιά δυο προβλήματα που αντιμετωπίζουν διοχρονικά ήρθαν φέτος να προστεθούν κι άλλα. Τα σχολεία δεν έχουν βιβλία, τα κενά σε εκπαιδευτικούς είναι χιλιάδες, οι σχολικές επιτροπές δεν έχουν χρήματα να καλύψουν όύτε τα αποφραίτητα, οι γονείς καλούνται να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη, το «ένο σχολείο» της Διαμαντοπούλου έφερε πρόσθετους ταξικούς φραγμούς και δυσκολίες.

Τα παιδιά δε ζουν σε αποστειρωμένο περιβάλλον. Ζουν μέσα σε νοικοκυριά που στενάζουν απ' την ανεργία, που ζουν με το φόρο της απόλυτης, της εξαθλίωσης, σε περιβάλλοντα που η αγωνία για το αύριο

είναι διάχυτη. Όλα τούτα τα καταπλακώνουν, τα σφρήγουν σα μέγγενη. Δε ζουν την ιηλικά τους, ζουν μια πρόωρη αριμόπτητη φορτωμένη χιλιάδες προβλήματα. Δεν είναι σε θέση να διατυπώσουν με ακρίβεια τι είναι αυτό που θέλουν, εκείνο που ξέρουν καλά είναι το τι δε θέλουν. Ξεσκύνονται, λοιπόν, κι επαναστατούν, βάζουν λουκέτο στο σχολείο. Αρκεί μια σπίθη για να μπει η φωτιά, ιδιαίτερα σήμερα που στιγμούραζει η γενικευμένη δυσαρέσκεια και οργή.

Η κυβέρνηση θορυβήθηκε τα μάλια. Ευρεία κυβερνητική σύσκεψη κάλεσε ο Παπανδρέου, με τη συμμετοχή του Πάγκαλου, της Διαμαντοπούλου, του Καστανίδη, του Ρέππα, του Παπαϊωάννου, του Θωνα. Οι

ματος για τις χαμένες ζωές.

Φανερά εκενευρισμένη η Διαμαντοπούλου, που αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζει κύματα κινητοποίησεων σε όλη την έκταση του εκπαιδευτικού συστήματος, που αγκαλιάζουν φοιτητές, μαθητές, δασκάλους-καθηγητές, πανεπιστημιακούς, εμφανίστηκε στη ραδιοφωνική εκπομπή του Λάλα, ο οποίος της έκανε αβάντα, πλην όμως τζίφρος. Γιατί το μόνο που κατάφερε να ψελλίσει είναι απειλές. Απειλές κατά πάντων. Απειλές κατά των μαθητών και γονιών, ότι θα τους ζητηθούν ποινικές και αστικές ευθύνες. Απειλές κατά των διευθυντών και των καθηγητών των σχολείων που δεν μπαίνουν μπροστά για ν' ανοίξουν με το ζόρι τα σχολεία. Απειλές κατά των φοιτητών, διότι –λέει– ασκούν σωματική βία και απειλούν. Απειλές κατά των πρυτάνεων και των συγκλήτων, διότι –λέει– παρανομούν κάνοντας πλάτες στους φοιτητές. Απειλές ακόμη και κατά της ΑΔΕΔΥ για τις καταλήψεις υπουργείων.

Τελικά, υπάρχει κανένας που να μην τον απειλεί η ξεδοντισμένη «σιδηρά κυρία» του ελληνικού νεοφιλελευθερισμού; Βεβαίως υπάρχει. Είναι μια δράκα «φυτών», που προσπαθούν –με τις τηλάτες αντιδραστικών καθηγητάδων και συγκροτημάτων ΜΜΕ– να δημιουργήσουν κίνημα «αντι-καταληψη» στα ΑΕΙ: «Είναι πραγματικά εντυπωσιακό ότι έχουμε για πρώτη φορά καταγεγραμμένη μία τόσο έντονη αντίδραση που βασίζεται στη λογική «ανοιχτά σχολεία και Πανεπιστήμια - ανοιχτά μυαλά».

Ποιος προστέχει σε βοήθεια της Διαμαντοπούλου και της κυβέρνησης; Η ΝΔ, που διάστομα αρούλη Σπηλιωτούσουλου εξέφρασε την απόλυτη και κατηγορηματική αντίθεσή της στις καταλήψεις.

Μαζέψτε τον

Ποιος θα δώσει άδικο στην Παπαρήγα, που σχολίασε σαρκαστικά: «Δηλαδή, μόλις δει ο Μέρκελ και ο Σαρκοζί τον Τσίπρα θα πέσουν ξεροί κάτω». Ούτε με την Παπαρήγα θα έπεφταν ξεροί, βεβαίως, όπως δεν ενοχλείται κανένας από την... αγωνιστική δράση του Περισσού. Αντίθετα, σε κρίσιμες στιγμές, οι άνθρωποι του συστήματος, που παθίνουν αλεργία ακόμη και στο άκουσμα των λέξεων κομμουνιστής-κομμουνιστικός, δεν φείσθηκαν επαίνων για την πολιτικά και κοινωνικά υπεύθυνη στάση του Περισσού. Οπως το Δεκέμβρη του 2008, για παράδειγμα, όταν το σύστημα αισθάνθηκε σοβαρούς τριγμούς, κι όπως τις τελευταίες μέρες, που ο Περισσός δεν προλογίζει να εισπράξει συγχαρητήρια για το πιο ωπλατό κάρφωμα του κινήματος των φοιτητικών καταλήψεων.

Οι Συριζοσυνασπισμένοι, όμως, και ιδιαίτερα ο Τσίπρας δεν αισθάνονται καμιά προσβολή από εύστοχες επισημάνσεις όπως αυτή της Παπαρήγα. Μαθημένοι στον πολιτικό τυχοδιωκτισμό, επιχειρούν με διαχειριστικές προτάσεις να καλύψουν το κενό που αφήνει η κατάρρευση του ΠΑΣΟΚ. Χωρίς να γκρεμιστεί ο καπιταλισμός, μέσα στην ιμπεριαλιστική ΕΕ, ο Τσίπρας, ως εκπρόσωπος της «πτωχής πλην τιμίας» Ελλάδας, θα κάνει τη Μέρκελ και τον Σαρκοζί να χέζονται από το φόβο τους. Τα λένε στα σοβαρά αυτά, καθώς πλασάρουν τον πιο χυδαίο κυβερνητισμό.

Κατά τον Τσίπρα, η συμμετοχή στην Ευρωζώνη «είναι μειονέκτημα στο βαθμό που δεν μπορεί να ασκήσει αυτόνομη οικονομική πολιτική, νομισματική πολιτική ή Ελλάδα», «έχει όμως και μια σειρά σπόλες από πλεονεκτήματα, τα οποία δεν τα έχει ασκήσει, κατά την άποψή μας. Για παράδειγμα, το πρώτο και σαφέστερο πλεονέκτημα είναι ότι αυτή τη στιγμή από την τύχη της Ελλάδας κρέμονται άλλες 16 οικονομίες και χώρες, όλες οι οικονομίες της ευρωζώνης. Κρέμεται το ευρώ. Κι αν το ευρώ καταρρεύσει, αυτό δεν θα είναι μια υπόθεση που θα αφορά στενά τις 17 χώρες, θα αφορά όλη την Ευρώπη, την παγκόσμια οικονομία» και «αυτό το αρνητικό υπερόπλο στην Ελλάδα δεν έχει κάνει χρίση. Δεν έχουμε διεκδικήσει με βάση αυτό το γεγονός!!!»

Είδατε πόσο απλά είναι τα πράγματα; Αρκεί μια κυβερνητική αλλαγή, αρκεί η εκλογή μιας κυβέρνησης με επικεφαλής τον Τσίπρα και αμέσως θα εξαφανιστεί ως διά μαργείας αυτό που ονομάζουμε παγκόσμιο σύστημα του ιμπεριαλισμού και παγκόσμιος καταμερισμός της εργασίας. Θα εξαφανιστούν οι σχέσεις εξάρτησης των χωρών μέσως καπιταλιστικής ανάπτυξης, όπως η Ελλάδα, από τις χώρες του μονοπωλιακού καπιταλισμού, όπως η Γερμανία, η Γαλλία κ.ά. Πόσο λάθος είχε ο Λένιν, όταν έγραψε ότι στο παγκόσμιο σύστημα του ιμπεριαλισμού γίνονται συνεχή μοιράσματα και ξαναμοιράσματα αγορών και σφαιρών επιρροής, με ένα κρίτιριο: τη δύναμη του κεφαλαιου. Ευτυχώς που δεν ζει ο συγγραφέας του «Ιμπεριαλισμού», γιατί θα εξαναγκάζονταν στην ταπείνωση να αποκρύψει δημόσια και να κάψει το βιβλίο του, καθώς θα έβλεπε τον Τσίπρα να ταπεινώνει τη Μέρκελ και τον Σαρκοζί και να καθυποτάσσει τη Γερμανία και τη Γαλλία (μαζί με την Ολλανδία, την Ιταλία, την Αυστρία, τη Βέλγιο κ.λπ.) ανεμίζοντας σαν περίφανο γιαταγάνι το «αρνητικό υπερόπλο», το μυστικό του οποίου μόνον αυτός κατέχει (κάτι σαν τον... άρχοντα των δαχαλιδιών).

Με τη φόρα που έχει πάρει, ο παντελώς άσχετος και από οικονομία και από πολιτική Τσίπρας εκθέτει καθημερινά το κόμμα του. Ακόμα και το κυοφορούμενο «κούρεμα» του κρατικού χρέους υπερασπίζεται, ισχυρίζομενος ότι αυτή ήταν μια ιδέα που πρώτος ο ΣΥΝ εξέφρασε! Μόνο που, όπως υπάρχει «αριστερό» και «νεοφιλελεύθερο» ευρωαριστόγο, έτσι υπάρχει και «αριστερό» και «νεοφιλελεύθερο» «κούρεμα» ομολόγων. Πώς γίνεται αυτό, μόνο ένας Τσίπρας μπορεί να κατανοήσει, όχι εμείς οι μαρξιστές της αράδας.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεως 65-Τ, Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθύντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

